info@payamdaily.ir
نخستین روزنامه صبح البرز
پیام آشنا
شماره ۲۵۳۰
یکشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳
۱۰ ذوالقعده ۱۴۴۵
19 / May / 2024

امروز با حافظ

مرغ زیرک نزند در چمنش پرده سرای
هر بهاری که به دنباله، خزانی دارد
مدعی گو لُغز و نکته به حافظ مفروش
کِلک ما نیز زبانی و بیانی دارد

ما عاشقیم و هر دو جهان زیر پای ماست
آری به یمن دولت عشقیم سربلند
صوفی محمد هروی

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۱۵	۰۵:۵۷	۱۳:۰۳	۱۹:۰۸	۱۹:۲۹

برگه

فقط زمانی کاری را به فردا موکول کن که برایت اهمیت نداشته باشد که بمیری و انجامش نداده باشی.
پابلو پیکاسو

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۲۲۵۲۲۸۲۸-۳۲۵۳۴۲۴۳-۰۲۶- فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۵۸/۲۲
چاپ کارگر

دیدگاه

حماس چطور دست بایدن را خواند؟

مقامات کاخ سفید در طول مذاکرات قاهره، بارها تلاش کردند حماس را در دوراهی «بد» و «بدتر» قرار دهند، با این حال مقاومت اسلامی فلسطین اجازه شکل گیری این معادله مخدوش را نداد

به گزارش پیام آشنا به نقل از وطن امروز، ژنرال جان کربی، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا در ارتباط با جریان «حلوفق» مذاکرات غزه در قاهره ابراز تاسف کرد و گفت: «دیدارها فعلا به پایان رسیده و مذاکرات دچار بن‌بست شده است».

جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا بلافاصله پس از اظهارات کربی، مدعی شد اگر اسرای صهیونیست فورا آزاد شوند، آتش‌بس همین فردا در دسترس است. تجمیع مواضع سران آمریکا در قبال مذاکرات قاهره، ما را به سوی یک گزاره رهنمون می‌سازد: آمریکا در شکست مذاکرات غزه دست داشته است. کاخ سفید اصرار دارد خود را به عنوان یک «واسطه‌گر» در مذاکرات غزه نشان دهد تا از این طریق، تاکتیک تفکیک ظاهری بازی خود از تل‌آویو را عملیاتی سازد! حتی در مواردی مقامات وزارت خارجه آمریکا در کسوت مجریان اخبار تلویزیونی صرفا روایتگر مذاکرات قاهره و دوحه بوده‌اند؛ گویا آنها یک بازیگر مستقل از رژیم صهیونیستی محسوب می‌شوند!

حماس بارها تاکید کرده است آمریکا به واسطه حمایت مستقیم، عملیاتی، خرامتی و امنیتی از نسل‌کشی فلسطینیان، در کنار صهیونیست‌ها حکم عامل جنگ و کشتار را دارد و نمی‌تواند با شانتاژ تبلیغاتی، چنین حقیقتی را وارونه جلوه دهد. این قاعده در قبال مذاکرات قاهره نیز صادق است. بازی صهیونیست‌ها و واشنگتن در قبال مذاکرات آتش‌بس، کاملا در همپوشانی با یکدیگر تعریف شده و کمترین تمایزی میان آنها وجود ندارد. حتی بخش اعظمی از اختلافات تاکتیکی به وجود آمده میان واشنگتن و تل‌آویو در ماجرای حمله به رفح، ناشی از تاثیر جنگ بر موقعیت سیاسی دموکرات‌ها در کاخ سفید است.

اما سوال اصلی این است: چرا آمریکا و رژیم اشغالگر قدس مانع به نتیجه رسیدن مذاکرات قاهره شده‌اند؟ پاسخ این سوال را باید در مواضع اخیر بایدن جست‌وجو کرد. همان گونه که اشاره شد، رئیس‌جمهور آمریکا تاکید کرده است اگر حماس اسرای صهیونیست (همه اسرا) را آزاد کند، آتش‌بس (موقت) در دسترس است. بایدن به صورت ناخواسته از تاکتیک مشترک واشنگتن و تل‌آویو در مذاکرات قاهره رونمایی کرده است. این تاکتیک «خلع سلاح حماس» از طریق بازگرداندن اسرا به اراضی اشغالی است. بر این اساس، با آزادی اسرای صهیونیست، حماس دیگر برگ برنده‌ای در نوار غزه نخواهد داشت و رژیم اشغالگر قدس پس از پایان دوران آتش‌بس موقت (و حتی در دوران همان آتش‌بس ۴۲ روزه)، حملات وحشیانه و گسترده خود به رفح و دیگر نقاط نوار غزه را تکمیل خواهد کرد.

آمریکا و رژیم صهیونیستی در ازای یک «آتش‌بس غیرتضمینی و محدود» تقاضای «آزادی همه اسرای صهیونیست» را مطرح کرده‌اند؛ از این رو مطالبه حماس مبنی بر لزوم ارائه تضمین از سوی رژیم اشغالگر قدس و آمریکا درباره پایان قطعی جنگ و عقب‌نشینی صهیونیست‌ها از غزه، غیرقابل تغییر است. آنتونی بلینکن، وزیر خارجه و جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی آمریکا در پشت پرده تلاش مضاعفی را در راستای تحمیل آتش‌بس یکطرفه به حماس انجام دادند. بدیهی است حماس تن‌تنها تن به چنین معامله خفت‌باری نمی‌دهد، بلکه عزم خود را جهت صیانت از داشته‌های خود در مصاف با واشنگتن و تل‌آویو تقویت خواهد کرد.

حماس پرونده اسرای صهیونیست را با ترکیبی از «ابهام تاکتیکی» و «درخواست ما‌به‌ازای تضمین شده» پیش می‌برد. این همان مذاکره‌ای است که برای آمریکا و رژیم اشغالگر قدس از صحنه جنگ هم بدتر است. مقامات کاخ سفید در طول مذاکرات قاهره، بارها تلاش کردند حماس را در دوراهی «بد» و «بدتر» قرار دهند، با این حال مقاومت اسلامی فلسطین اجازه شکل‌گیری این معادله مخدوش را نداد. در این میان، خوش‌بینی غیرعامدانه یا فریبکاری عامدانه برخی واسطه‌گران مذاکرات تاثیری بر تغییر خطوط قرمز حماس نداشته و مقاومت فلسطین، در هر ۲ میدان جنگ و مذاکره، دشمن را زمینگیر کرده است. حماس بارها اعلام کرده است هر گونه توافقی در قاهره باید ناظر بر آتش‌بس دائم در نوار غزه باشد. مقاومت فلسطین به درستی بر این باور است انعقاد یک آتش‌بس مبهم و تفسیرپذیر (به لحاظ حقوقی و عملیاتی) مصداق تغییر موازنه بازی به سود آمریکا و صهیونیست‌هاست. بسیاری از تحلیلگران حوزه روابط بین‌الملل، نتوانسته‌اند چشمان خود را بر قدرت حماس در تحلیل صحنه مذاکرات ببندند. کار به جایی رسیده است که دومینوی استعفای مقامات ارشد اطلاعاتی و نظامی در اراضی اشغالی به دلیل عدم تحقق اهداف اعلامی در نوار غزه تسریع شده و آینده جنگ غزه حکایت از وقوع بحرانی تمام‌عیار در تل‌آویو دارد. حماس نه تنها در عملیات توفان الاقصی بدترین ضربه ممکن را به رژیم اشغالگر قدس وارد کرد، بلکه در جنگ ۷ ماهه اخیر نیز حماسه ۷ اکتبر را با جنگی هوشمندانه و مقتدرانه تکمیل کرده است. مقاومت فلسطین کاملا آگاه است که رژیم اشغالگر قدس به واسطه عدم دستیابی به ۳ هدف اعلامی خود «آزادی اسرای صهیونیست بدون مذاکره و آتش بس»، «نابودی حماس» و «اشغال نوار غزه»، اکنون در صحنه مذاکرات مستاصل و آسیب‌پذیر است. در چنین شرایطی دلیلی برای امتیازدهی به واشنگتن و تل‌آویو وجود ندارد.

حنیف غفاری

گزارش روز

ایران، برنده رقابت کریدوری

چابهار به‌عنوان تنها بندر اقیانوسی ایران، از بنادر مهم جنوب کشور به شمار می‌رود که در بخش شمالی دریای عمان قرار گرفته است و به علت برخورداری از موقعیت استراتژیک و دستیابی به آب‌های آزاد بین‌المللی، جایگاه ویژه‌ای در مبادلات ایران با سایر کشورهای منطقه دارد

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم، براساس پیش‌بینی محققان سازمان ملل در زمینه حمل و نقل بین‌المللی، حدود نیمی از حمل و نقل جهان میان خاور دور با سایر نقاط دنیا از این موقعیت مهم و استراتژیک انجام می‌شود. بنا بر نظر کارشناسان سازمان ملل از مجموع سه کریدور حمل و نقل جهانی، دو کریدور از ایران می‌گذرد و چابهار، نقطه عبور جنوبی‌ترین کریدور شرقی ـ غربی جهان است که از «دروازه ابریشم» در چین آغاز و پس از گذر از سرزمین آسیای جنوب‌شرقی، وارد هندوستان شده و با پوشش مهم‌ترین شهرهای این ناحیه مانند کلکته، ناکپور، جایپور، حصیرآباد، کراچی و بن‌قاسم به چابهار می‌رسد.

بندر چابهار یکی از نقاط کلیدی در حاشیه خلیج فارس و دریای عمان است که به علت نزدیکی به کشورهایی نظیر افغانستان، پاکستان و آسیای میانه، موقعیت مناسبی برای ترانزیت کالا دارد و نقش مهمی در کریدور شمال - جنوب ایفا می‌کند. این بندر ارزشمند در مسیر ترانزیتی شرق - غرب قرار گرفته و تأثیرات مختلف اقتصادی و جغرافیایی در زمینه ترانزیت و ترانشیپ دارد و از همین‌رو از دیرباز به‌دلیل استقرار در کنار دریای عمان، کانون داد و ستد و تجارت و دریانوردی بوده است بنابراین تعجبی ندارد که قرارداد ۱۰ ساله ایران و هند برای توسعه بندر چابهار که ظرفیت بسیار زیادی برای توسعه و پیشرفت دارد تا این حد زیر ذره‌بین قرار داشته باشد و حتی سنگ‌اندازی‌هایی برای عدم انعقاد این قرارداد صورت گیرد. این قرارداد که ارزشی بیش از ۳۷۰ میلیون دلار دارد، به دنبال آخره پس از فراز و نشیب‌های متعدد با هدف تجهیز و بهره‌برداری از پایانه‌های کانتینری و کالای عمومی بندر شهید بهشتی چابهار به امضا رسیده و مقرر شد شرکت «ایندیا پورت گلوبال لیمیتد» ضمن سرمایه‌گذاری ۱۲۰ میلیون دلاری در این بندر، ۲۵۰ میلیون دلار دیگر را نیز به تأمین مالی این پروژه اختصاص دهد.

سنگ‌اندازی آمریکا برای توسعه بندر چابهار

سال ۲۰۱۶ که دهلی نو، تهران و کابل توافقنامه سه‌جانبه‌ای را برای توسعه بندر چابهار امضا کردند، آمریکا این بندر را از رژیم تحریم‌های خود علیه ایران مستثنی کرده بود؛ وزارت خارجه آمریکا در آن زمان گفته بود که این استراتژی بر حمایت از توسعه اقتصادی افغانستان و «مشارکت نزدیک» با هند تاکید دارد. این توافق حتی زمانی که آمریکا از برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) یا توافق هسته‌ای ایران در سال ۲۰۱۸ خارج شد و تحریم‌های تازه‌ای را علیه ایران اعلام کرد که منجر به توقف کامل خرید نفت خام ایران توسط هند شد، واشنگتن توسعه بندر چابهار را از تحریم‌های در چارچوب سیاست «فشار حداکثری» علیه ایران، مستثنی کرد اما به نظر می‌رسد تغییرات ژئوپلیتیک منطقه و جهان طی دو سال اخیر (پس از جنگ بین روسیه و اوکراین و جنگ غزه) باعث شده تا کاخ سفید، سیاست خود را نسبت به معافیت تحریمی بندر چابهار تغییر دهد.

ودانت پاتل، معاون سخنگوی وزارت خارجه آمریکا پس از امضای قرارداد توسعه بندر چابهار بین ایران و هند در روز دوشنبه در پاسخ به سوالی در یک نشست خبری عادی در وزارت خارجه آمریکا درباره این قرارداد گفت که تحریم‌های آمریکا علیه ایران «به قوت خود باقی است و ما به اجرای آنها ادامه خواهیم داد.» پاتل افزود که آمریکا تاکید کرده است که «هر نهاد و هر کسی که به معامله تجاری با ایران فکر می‌کند، باید از خطر بالقوه تحریم‌ها آگاه باشد.» وزیر خارجه هند نیز در واکنش به اظهارات آمریکایی‌ها گفت: «من برخی از اظهارات بیان شده را دیدم اما فکر می‌کنم مسأله برقراری ارتباط، متقاعد کردن و درک افراد است تا به این نتیجه برسند که این قرارداد به نفع همه است. من فکر می‌کنم نباید دید محدودی نسبت به آن وجود داشته باشد. نظر آمریکایی‌ها در گذشته اینچنین نبوده است. اگر به نگرش خود واشنگتن نسبت به بندر چابهار نگاه کنید، معترف بوده است که چابهار اهمیت زیادی دارد؛ ما روی این مسأله کار خواهیم کرد.» موضعی که هند مفهوم آن نشده است و یا بررسی منافع ملی و منطقه‌ای خود و سایر شرکای اقتصادی در این مسیر قدم گذاشته است. بدون تردید روابط میان ایران و هند پس از امضای این قرارداد ۱۰ ساله وارد فاز جدیدی شده و منجر به توسعه مبادلات تجاری می‌شود و منافع زیادی را نصیب طرفین می‌کند. تعبیر اتل بیهاری وجپایی، نخست وزیر سابق هند که می‌گوید: شما می‌توانید دوستان خود را عوض کنید اما همسایگان‌تان را نه، گویای وضعیت کنونی هندی‌ها برای حضور در این توافق و اولویت دادن آنها به حفظ روابط صمیمی با همسایگان است تا به استقرار صلح و همزیستی مسالمت‌آمیز در منطقه شرق آسیا کمک کند.

منافع قرارداد چابهار در رسانه‌های جهانی

پروژه چابهار دستیابی به فرصت‌های اقتصادی در منطقه و بازارهای آسیای میانه را برای هند ایجاد خواهد کرد. هند همچنین از این راه می‌تواند به بازار افغانستان و تجارت با این کشور دست‌یابد. این پروژه همچنین به کاهش هزینه‌های حمل و نقل، واردات نفت خام، اوره و خشکبار با قیمتی بسیار کمتر کمک می‌کند. قرارداد چابهار برای ایران، معامله دو سر برد است که فرصت داشتن تجارت منطقه‌ای و به دست‌آوردن بازارهای پرسود را برای منابع طبیعی این کشور فراهم می‌کند. این پروژه همچنین موجب جذب سرمایه از کشورهای دیگر به ایران و ارتقادهنده نقش ایران در منطقه به‌عنوان یک بازیگر کلیدی است. به علاوه، بندر چابهار موجب ایجاد شغل بیشتر برای جوانان ایرانی می‌شود. تشریک‌مساعی دو کشور در عملیاتی کردن اهداف موافقتنامه بین‌المللی حمل و نقل در کریدور شمال - جنوب، موافقتنامه ترانزیتی سه‌جانبه ایران، هند و افغانستان با محوریت بندر چابهار و توسعه همکاری‌های ترانزیتی و حمل و نقل چندوجهی بین ایران و هند در منطقه آسیای مرکزی در چارچوب اهداف همکاری‌های راهبردی هند و آسیای میانه از دیگر منافع این قرارداد در منطقه است که کمک شایانی به تقویت و تسهیل همکاری‌های ترانزیتی هند و افغانستان از طریق ایران، توسعه محورشرق و سواحل مکران، توسعه همکاری‌های منطقه‌ای ایران، هند و روسیه برای سرمایه‌گذاری‌های مشترک در تکمیل زیرساخت‌های منطقه‌ای حمل و نقل و ترانزیت می‌کند. ارزیابی قرارداد ۱۰ ساله ایران و هند بازتاب گسترده‌ای نیز در رسانه‌ها داشت. رویترز در این باره نوشت: وزیر کشتیرانی هند «قرارداد حیاتی» را با ایران امضا کرد که اجاره طولانی‌مدت بندر چابهار را به هند می‌دهد. هند در نظر دارد بندر چابهار را به یک مرکز ترانزیتی تحت کریدور بین‌المللی حمل و نقل شمال - جنوب (INSTC) برای دسترسی به کشورهای CIS تبدیل کند. هند خواهان سرفه‌جویی در جابه‌جایی بار با آسیای مرکزی است و بندر چابهار به‌عنوان یک مرکز ترانزیت تجاری برای منطقه عمل می‌کند. بلومبرگ نیز در گزارشی کوتاه به انعکاس خبر امضای این توافق میان ایران و هند اشاره کرده و نوشت: امضای قرارداد ۱۰ ساله هند با ایران برای توسعه بندر چابهار موجب هموار شدن زمینه سرمایه‌گذاری‌های مهم‌تر خواهد شد. انتظار می‌رود که توافق جدید راه را برای سرمایه‌گذاری‌های مهم‌تر در بندر هموار کند؛ چیزی که سوبرامانیام جایشانکار، وزیر خارجه هند نیز در کنفرانسی که در بمبئی برگزار شد، از آن سخن گفته است: توسعه بندر چابهار و ایفای نقش ویژه ایران در حوزه ترانزیت، کشورمان را به یکی از اصلی‌ترین بازیگران تجارت بین‌الملل در منطقه تبدیل می‌کند؛ موضوعی که آمریکا و رژیم صهیونیستی با انواع و اقسام ترفندها درصدد به حاشیه بردن ظرفیت‌های اقتصادی و تجاری ایران بودند تا به این ترتیب مانع توسعه و نقش‌آفرینی ایران شوند؛ مسأله‌ای که مثل پروژه‌های خرابکارانه دیگر، محکوم به شکست شده و نقش ایران در نظم جدید منطقه‌ای را تقویت کرد.

تمایل ۲۰ ساله هند برای سرمایه‌گذاری در بندر چابهار

حدود دو دهه از تمایل هند به سرمایه‌گذاری در بندر چابهار می‌گذرد تا آن‌که در سال ۲۰۱۶ همزمان با اجرای برجام در سفر نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند و اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان به تهران، توافق سه‌جانبه کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی میان سه کشور امضا و هندوستان متعهد به سرمایه‌گذاری در بندر چابهار شد. البته انتظار می‌رفت هند علاوه بر این بندر، در خط آهن چابهار و زاهدان و پس از آن تا مرز سرخس و ترکمنستان نقش‌آفرینی کند. همان زمان هند اعلام کرد قصد دارد ۲۰ میلیون دلار در توسعه زیرساخت‌های راه‌آهن چابهار - زاهدان سرمایه‌گذاری کند. این خط‌آهن بخشی از کریدور بین‌المللی حمل‌ونقل شمال - جنوب INTC است که شهر مومبای هند را به سنت‌پطرزبورگ روسیه متصل می‌کند اما با وجود اهمیت استراتژیک بندر چابهار به‌عنوان دروازه ورودی هند به افغانستان، آسیای مرکزی و کشورهای مشترک‌المنافع در طول چهار سال گذشته و با وجود کسب مجوز از آمریکایی‌ها، پیشرفت ملموسی در توسعه این بندر داشته است. اخیرا به واسطه تحولات بین‌المللی و منطقه‌ای شاهد تحرکاتی از سوی هند و ازبکستان در نشست‌ها، موضوع سرمایه‌گذاری هند در منطقه چابهار و نوار ساحلی مکران طی دو دهه گذشته همواره مطرح بوده است اما هیچ‌گاه به مرحله اجرایی نرسید. در سال ۹۵ بود که قرار ایران با هند برای توسعه بندر شهید بهشتی چابهار در دستور کار دولت وقت قرار گرفت؛ پروژه‌ای که بنا داشت با تجهیز فعالیت‌های دریایی و بندری چابهار به افغانستان و هند امکان دهد تجارت دریایی خود را ارزان‌تر، گسترده‌تر و امن‌تر کرده و بتوانند مراودات دریایی خود را از سایه پاکستان و دو بندر فعال آن در اقیانوس هند خارج کنند و از طرفی هدف ایران از توسعه بندر چابهار، توسعه سواحل مکران و محور شرق و بهره‌مندی مردم کشور از مواهب دریا و همچنین بهبود پیوندهای منطقه با کشورهای منطقه بود اما همزمان با آغاز تحریم‌های اقتصادی آمریکا علیه ایران در سال ۱۳۹۷، هند از ایفای تعهدات خود مبنی بر سرمایه‌گذاری به منظور توسعه این منطقه سر باز زد؛ مسأله‌ای که سوبرا مانیام جایشانکار، وزیر خارجه هند در اظهارات اخیرش به آن گریزی زده و با ذکر این نکته که آمریکا در گذشته بر اهمیت چابهار صحه گذاشته، تاکید کرد که نباید در این موضوع «تنگ‌نظر» بود و هند تلاش خواهد کرد که واشنگتن چشم‌انداز بزرگ‌تری را در این قرارداد در نظر بگیرد.

اشاره

رکورد جدید کشاورزی در رفع بیکاری

ارزیابی داده‌های آماری از بازار کار در انتهای سال ۱۴۰۲ بیانگر آن است که سهم بخش کشاورزی در ۲۱ استان کشور بالاتر از میانگین سهم کشوری آن (۱۲.۹) درصد بوده است. توجه به اشتغال روستایی، افزایش صنایع جانبی و تبدیلی بخش کشاورزی در سه سال اخیر با وجود تداوم خشکسالی از مهم‌ترین دلایل افزایش سهم بخش کشاورزی در استان‌ها بوده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایران، بررسی گزارش مرکز آمار نشان می‌دهد که وضعیت نرخ بیکاری، اشتغال و مشارکت اقتصادی در استان‌های کشور بهبود یافته است و به همین نسبت وضعیت بخش‌های اقتصادی در استان‌ها نیز اوضاع مساعدی داشته‌اند.

در سه ماهه انتهایی سال ۱۴۰۲ نرخ مشارکت ۴۰.۸ درصد و نرخ اشتغال ۳۷.۳ درصد بوده که نسبت به زمستان ۱۴۰۱ نرخ بیکاری کاهش، نرخ مشارکت و نرخ اشتغال افزایش یافته‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که کاهش ۸.۶ درصدی نرخ بیکاری در انتهای سال ۱۴۰۲ نسبت به مدت مشابه سال ۱۴۰۱ به‌صورت متوازن و متعادل در سراسر کشور رخ داده است. نشان به آن نشان که در ۲۰ استان کشور نرخ بیکاری کاهشی بوده و از این تعداد ۱۶ استان بیشتر از میانگین نرخ بیکاری کل کشور با افت بیکاری مواجه شده‌اند. در این میان افزایش نرخ مشارکت ۱۹ استان کشور این گزاره را یادآور می‌شود که بازار کار با رشد جمعیت فعال در سال گذشته از پویایی برخوردار بوده است.

بررسی تعداد شاغلان در بخش‌های سه‌گانه

بر پایه داده‌های ارائه شده از مرکز آمار، اقتصاد کشور به سه بخش خدمات، صنعت و کشاورزی تشکیل شده است. رشد هر کدام از این بخش‌ها می‌تواند موتور محرکه اقتصاد کشور باشد و به رشد تولید ناخالص داخلی کشور کمک کند. در زمستان پارسال، سهم خدمات همچنان بالاترین میزان اشتغال کشور را به خود اختصاص داده است. سهم این بخش از اشتغال کشور در این فصل ۵۳.۶ درصد بوده است.

بخش صنعت نیز در رتبه دوم قرار گرفته که ۳۳.۵ درصد از شاغلان زمستان سال گذشته در این بخش فعالیت دارند. سهم بخش صنعت نسبت به انتهای سال ۱۴۰۱، ۰.۳ درصد با افزایش مواجه شده و در مقابل سهم بخش خدمات نیز ۰.۱ درصد کاهش یافته است.

بیش از ۳۱۱ هزار کارجو توانسته‌اند در زمستان سال ۱۴۰۲، شغل خود را در بخش صنعت بیابند و بیش از ۳۹۰ هزار کارجوی دیگر نیز شغل خود را در بخش خدمات یافته‌اند. سهم بخش کشاورزی در اشتغال کشور نیز در این فصل ۱۲.۹ درصد بوده است که نسبت به زمستان سال ۱۴۰۱، ۰.۱ درصد کاهش نشان می‌دهد. این در حالی است که با وجود این میزان کاهش تعداد شاغلان بخش کشاورزی با افزایش مواجه شده و در این فصل نسبت به زمستان سال ۱۴۰۱، حدود ۵۲ هزار کارجو در این بخش مشغول به کار شده‌اند.

تعداد شاغلان بخش کشاورزی از مجموع ۲۴ میلیون و ۱۹۳ هزار شاغل موجود در فصل زمستان سال گذشته، بالغ بر سه میلیون و ۱۱۰ هزار شاغل بوده است.

سهم بیش از ۱۰ درصدی در ۲۶ استان

در زمستان سال ۱۴۰۲، اغلب استان‌های کشور، در سهم اشتغال بخش کشاورزی بالاتر از میانگین کشوری بوده است. تحلیل داده‌های آماری گزارش مرکز آمار از بازار کار زمستان سال ۱۴۰۲، بیانگر این است که ۲۱ استان کشور سهم اشتغال بخش کشاورزی‌شان بالاتر از ۱۲.۹ درصد بوده است. بجز پنج استان در ۲۶ استان دیگر سهم اشتغال بخش کشاورزی بیشتر از ۱۰ درصد بوده است. استان‌های یزد با ۷.۶ درصد، اصفهان با ۶.۹ درصد، قم با ۲.۸ درصد، البرز با ۱.۹ درصد و تهران با ۱.۵ درصد کمترین سهم اشتغال را در بخش کشاورزی به خود اختصاص داده‌اند.

رکورد داری اشتغال کرمان

بیشترین اشتغالزایی در بخش کشاورزی در استان‌های کشور متعلق به استان‌های کرمان، خراسان شمالی، اردبیل، لرستان و آذربایجان غربی بوده است.

پنج استان گفته شده سهم اشتغال بخش کشاورزی‌شان بالاتر از ۲۲ درصد بوده است. چنانچه در استان کرمان سهم بخش کشاورزی با ۴۰.۴ درصد بالاترین سهم را در بین بخش‌های سه‌گانه اقتصادی از نظر اشتغالزایی به خود اختصاص داده است. در این استان میانگین اشتغال بخش کشاورزی ۲۷.۵ درصد بیشتر از میانگین کشوری این بخش بوده است.

سهم اشتغال بخش کشاورزی در خراسان شمالی که در رتبه دوم قرار گرفته ۲۹.۱ درصد است. رتبه سوم که به اردبیل اختصاص یافته ۲۶.۴ درصد بوده و لرستان با ۲۳.۲ درصد و آذربایجان غربی با ۲۲.۸ درصد در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند. استان‌های کرمانشاه و کردستان نیز در کانال ۱۹ درصد قرار گرفته‌اند.

همدان، زنجان، هرمزگان و گلستان استان‌هایی هستند که میانگین اشتغال بخش کشاورزی‌شان در کانال ۱۸ درصد قرار گرفته و بالغ بر ۶ درصد از نرخ میانگین کشوری میزان سهم‌شان بالاتر بوده است.

ایلام، خراسان جنوبی و گیلان در کانال ۱۶ درصد و ۴ درصد بیشتر از نرخ میانگین کشوری در رتبه‌های بعدی این شاخص قرار گرفته‌اند. استان‌های آذربایجان شرقی، خوزستان و مازندران در کانال ۱۴ درصد و استان‌های فارس، قزوین نیز در کانال ۱۳ درصد قرار گرفته‌اند. کانال ۱۲ درصد نیز به استان‌های خراسان جنوبی و سیستان و بلوچستان اختصاص یافته است. به نظر می‌رسد که سیاست‌های فعال بازار کار در دولت سیزدهم زمینه‌های لازم را برای ایجاد تعادل در بازار کار فراهم ساخته است. این نوع سیاست که در بر گیرنده مکانیسم جست‌وجوی شغل، آموزش بیکاران، ایجاد شغل به طور مستقیم یا از طریق طرح‌های خود اشتغالی بوده است، کیفیت عرضه و تقاضای کار را متأثر کرده‌اند.

رسانه چه خبر

کاهشی شدن «طلاق» در کشور پس از ۳ دهه

ایسنا: براساس گزارش ثبت احوال در سال گذشته و پس از سه دهه آمار طلاق در کشور کاهشی شده است. بر اساس آمار مرکز رصد جمعیت کشور سازمان ثبت احوال کشور، در سال ۱۴۰۲ تعداد ۲۰۱ هزار و ۴۶۸ رویداد طلاق در پایگاه اطلاعات جمعیت کشور به ثبت رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۳ درصد کاهش را نشان می‌دهد به این ترتیب پس از سه دهه آمار طلاق در کشور کاهشی شده است. بر اساس این گزارش حدود ۳۰ درصد از طلاق‌های رخ داده در سال ۱۴۰۲ دارای طول مدت زندگی مشترک کمتر از ۵ سال بوده‌اند که نسبت به سال‌های قبل از روند کاهشی برخوردار است. همچنین بر اساس آمار سازمان ثبت احوال کشور تا بهمن ماه سال ۱۴۰۲ نیز ۴۰۳ هزار و ۸۱۵ ازدواج به ثبت رسیده است که از این میزان ۵۳ هزار و ۲۵۲ ازدواج در استان تهران به ثبت رسیده است. آمار طلاق براساس گزارش سازمان ثبت احوال در حالی کاهش یافته که پیش از این نیز عباسی رئیس سازمان امور اجتماعی کشور اعلام کرده بود مساله مربوط به حوزه طلاق در دو سال اخیر دولت سیزدهم کاهش داشته است. انسیه خزعلی معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده نیز از طرح معاونت زنان برای کاهش طلاق زوج‌های جوان خبر داده بود که براساس آن قرار است پس از ثبت ازدواج زوجین، به آنها پیام ارسال شود و مشاور خانواده و پزشک خانواده برای آنها تعیین و معرفی شود.

صادرات ونتیلاتور ایرانی به اروپا

مهر: رئیس سازمان غذا و دارو، از تبدیل کشورمان به عنوان یکی از صادرکنندگان ونتیلاتور به اروپا خبر داد. سید حیدر محمدی، با اشاره به اینکه نقدینگی یکی از مهم‌ترین موضوعات حوزه تجهیزات و ملزومات پزشکی است، گفت: با همت سازمان برنامه و بودجه مقرر شد اعتبارات مناسبی به سازمان تأمین اجتماعی داده شود تا بتواند بدهی خود را به مراکز درمانی پرداخت کند وی با عنوان این مطلب که در حال حاضر مطالبه شرکت‌های تجهیزات و ملزومات پزشکی تأمین نقدینگی است، افزود: شرکت‌های بزرگ با صادرات خوبی که دارند می‌توانند نقدینگی خود را تأمین کنند بر همین اساس تلاش می‌کنیم تولیدکنندگان بیشتری به حوزه صادرات ورود کنند. محمدی ادامه داد: تولید سی‌تی‌اسکن، اکسیژن‌ساز و محصولات دیگر و صادرات آنها به کشورهای مختلف و اخیراً ورود بعضی از شرکت‌ها به حوزه تولید دستگاه ام‌آرآی از دستاوردهای حوزه تجهیزات پزشکی است. وی همچنین با یادآوری ایام کرونا که برای تأمین ونتیلاتور با سختی‌های بسیاری مواجه بودیم، گفت: با افتخار در حال حاضر به یکی از صادرکنندگان ونتیلاتور حتی به اروپا تبدیل شده‌ایم.

کارگران همچنان منتظر افزایش حق مسکن!

تسنیم: رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری کشور با اشاره به عدم افزایش حق مسکن گفت: تورم حاکم بر اقلام خوراکی و مسکن باعث شده است سفره کارگران هر روز کوچک‌تر شود. سمیه گلپور، رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری کشور با ابراز اینکه "طی روزهای اخیر چندین بار کنسل‌شدن افزایش حق مسکن کارگران بیان شده است"، گفت: متأسفانه امسال هم شاهد عدم‌اجرای صحیح ماده ۴۱ قانون کار در فرآیند تعیین دستمزد کارگران بودیم. گلپور با بیان اینکه "دولت سال گذشته وعده کنترل تورم را داد ولی اجرایی نشد" افزود: نوسانات نرخ ارز در کشور ما باعث عدم‌کنترل تورم شده است، این نوسانات اثرات خود را به‌روی زندگی کارگران و سفره معیشت آنها گذاشته است. واقعیت این است که مردم ما در بخش حقوق‌بگیر و مزدبگیر به ریال حقوق می‌گیرند و هزینه‌های معیشتی و قیمت‌ها متناسب با افزایش نرخ دلار تغییر می‌کند. وی اضافه کرد: توصیه ما این بود که شورای‌عالی کار اگر می‌خواهد مشکل کارگران را در این حوزه حل کند با حضور همه شرکای اجتماعی طی جلسه‌ای نرخ تورم و سبد معیشت و جبران و حفظ قدرت خرید را در تصمیم خود مدنظر قرار دهند زیرا سفره مردم همچنان در حال کوچک شدن است. گلپور درباره اینکه "آیا افزایش حق مسکن کارگران منتفی است؟" می‌گوید: شورای‌عالی کار مطابق ماده ۴۱ قانون کار موظف است که هرساله با توجه به سبد معیشت و نرخ تورم، مزد کارگران را تعیین کند در این فضا یک خلأ بسیار بزرگی در مزد ۱۴۰۳ وجود داشت و حق مسکن هیچ تغییری نکرد و عملاً همان مبلغ ۹۰۰ هزار تومان سال گذشته اعمال شد. وی ادامه می‌دهد: در زمان حاضر سؤال جامعه کارگری این است که روی چه‌حسابی با وجود این که فضای مسکن کارگری بغرنج‌تر شده است، این مبلغ ناچیز حق مسکن کارگری افزایش نیافته است. رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران کشور گفت: اگر حق مسکن کارگری ۳۵ درصد افزایش پیدا کند، در بهترین حالت ۹۰۰ هزار تومان به یک‌میلیون و ۲۰۰ هزار تومان افزایش پیدا می‌کند و فقط ۳۰۰ هزار تومان روی حقوق کارگر می‌رود. رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران با تأکید بر اینکه حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد حقوق کارگران صرف مسکن می‌شود گفت: توجه به مسکن در قانون کار آمده است و این مطالبه ماست و همچنان ادامه دارد. وی افزود: دستمزد باید مطابق با ماده ۴۱ قانون کار یعنی براساس نرخ تورم و هزینه سبد معیشت تعیین شود. بنابراین مطالبه جامعه کارگری هیچ چیزی فراتر از آنچه قانون تعیین کرده است، نیست.